

bortset fra de afgiftspligtige grundværdier, der særskilt er fastsat for stuehuse med tilhørende grund og have.

Ubebyggede ejendomme, bortset fra ubebyggede landbrugsarealer, omfattes ikke af denne bestemmelse uanset den planlagte anvendelse.

I stk. 4 fastsættes, at hvis kun en del af en ejendom anvendes til erhvervmæssige formål, omfatter den gradvise afskaffelse af grundskylden alene den del af grundværdien, der kan henføres til dette formål.

Ifølge vurderingslovens § 33 træffer vurderingsrådet bestemmelse om, til hvilken benyttelse en ejendom skal henføres. Der arbejdes i den forbindelse med forskellige benyttelseskoder. Visse af disse koder såsom »ren forretning« og »fabrik og lager« omfatter ejendomme, der stort set alle uden videre vil kunne henføres til erhvervmæssigt formål. Der skal dog efter forslaget også foretages en opgørelse eller udskillelse af andre ejendomme, der anvendes til erhvervmæssigt formål. Rådets afgørelse og eventuelle fordeling vedrørende den enkelte ejendom vil kunne påklages efter de almindelige regler i vurderingsloven og skattestyrelsesloven.

Told- og Skattestyrelsen vil kunne give vurderingsmyndighederne nærmere instruktion om, hvorledes de skal gennemføre udskillelsen af ejendomme, der anvendes til erhvervmæssigt formål. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 4 samt bemærkningerne hertil. Det endelige resultat af opdelingen vil under forudsætning af lovens vedtagelse medio marts 1993 kunne foreligge medio august 1993. Det skal dog bemærkes, at den maskinelle udsøgning af erhvervsjendomme vil kunne være foretaget allerede i marts måned, og på baggrund heraf vil det være muligt for den enkelte kommune til brug for budgetlægningen for 1994 at beregne, hvor stor en del af de samlede grundværdier, der højst kan anses som erhvervsgrundværdier. Det vil kort tid herefter være muligt at foretage et skøn over erhvervsfordelingerens virkning for den enkelte kommune.

Belysningen af de økonomiske konsekvenser af denne bestemmelse, jf. de almindelige bemærkninger til lovforslaget, har måttet baseres på et meget groft skøn over de grundværdier, for hvilke grundskylden skal afskaffes.

I stk. 5 fastsættes, at hvis en ejendom som følge af ændring i anvendelsen overgår til eller ophører med at skulle svare grundskyld efter bestemmelserne i stk. 3 og 4, sker dette med udgangen af det kvartal, hvori ændringen efter vurderingsrådets bestemmelse anses at have fundet sted. Reglen svarer til reglerne i gældende lovs § 7, stk. 5, og § 23 A, stk. 5, hvorefter ændringer i ejendomsbeskatningen som følge af æn-

dring i anvendelsen også får virkning med udgangen af det kvartal, hvori ændringen er sket.

Ansættelserne ved de almindelige vurderinger og årsreguleringer pr. 1. januar vil normalt først få skattemæssig virkning fra den 1. januar i det følgende kalenderår, dvs. 1 år efter vurderingsterminen. Da ændring i anvendelsen vil kunne ske til enhver tid uden for de almindelige vurderinger og årsreguleringer, er det fundet rigtigst at lade ændringen få virkning med udgangen af det kvartal, hvori ændringen er sket.

Til nr. 2

I primærkommunerne fastsættes grundskyldpromillen af kommunalbestyrelsen i forbindelse med den endelige vedtagelse af kommunens årsbudget. Denne fastsættelse er af formel karakter, for så vidt som grundskyldpromillen ifølge lovens § 2, stk. 1, skal angive forholdet mellem på den ene side det beløb, der – tillige ifølge det vedtagne årsbudget – skal udskrives som kommunal grundskyld, og på den anden side summen af de afgiftspligtige grundværdier, således som disse er opgjort på tidspunktet for budgettets vedtagelse. Grundskylden udskrives således efter de gældende regler med samme promille af alle ejendomme i kommunen.

I forbindelse med afskaffelsen af beskatningen af erhvervsjendomme har man valgt at fastholde reglen om, at grundskylden udskrives med én og samme promille af alle ejendomme i kommunen.

Til nr. 3

Det foreslås at affatte lovens § 2, stk. 2, således, at kommunerne får adgang til selv at fastsætte grundskyldpromillen inden for en overgrænse på 24 promille.

Efter den gældende lov skal promillen udgøre mindst 6 og højst 24. Forslaget indebærer således, at kravet om, at den kommunale grundskyldpromille mindst skal udgøre 6, bortfalder.

For Københavns og Frederiksberg Kommuner skal der dog til den generelle overgrænse på 24 promille lægges den for amtskommunal grundskyld højeste tilladte promille.

Da denne, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, er foreslået fastsat til 10, vil overgrænsen for grundskyldpromillen for Københavns og Frederiksberg Kommuner fortsat udgøre 34.

Til nr. 4

Det foreslås at ophæve gældende lovs § 2, stk. 3–5. Disse bestemmelser er nogle overgangsregler, som ikke længere har betydning.